

Család, olaszos vendégszeretet

Már az utazás előtt érezhető volt az izgalom: új hely, idegen emberek, más szokások. Az elején mindenki egy kicsit félt, de a kedves családok és a barátságos légkör gyorsan oldották a feszültséget. A család, ahol laktam, nagyon segítőkész volt, így hamar otthonosan éreztem magam. Jó élmény volt belekóstolni egy másik világ mindennapjaiba.

Zsiga Fruzsina

Az egyik legemlékezetesebb pillanat számomra az volt, amikor a helyi családnál először vacsoráztam. Először kicsit feszélyezve éreztem magam, hiszen nem ismertük egymást, és az olaszom sem tökéletes, de percek alatt minden megváltozott. Nagyon kedvesen fogadtak, mintha egy régi ismerősük lennék. Bevontak a családi beszélgetésbe, és meglepődésemre majdnem minden mondatot értettem:)

Sipos Szonja

Ami nekem nagyon érdekes volt és megfogott az olasz cserén, az volt, amikor a családi napon, a nagy közös ebédnél (ahol mindenki, nagyon befogadó és nyitott, volt és egy nagyon jó hangulatú együttlétet teremtettek, még a nyelvi nehézségek ellenére is) mondták, hogy ők ezt a családi összejövetelt hetente-kéthetente megtartják. Nagyon ledöbbenett, hogy ott voltunk legalább 25-en, és ilyen nagy számban tudják tartani a kapcsolatot, és ekkora az összetartás a családban.

Kovács Mira Boglár

Fontos személyes tapasztalat, hogy szerettek minket bevonni a családi és közösségi életükbe. Sokszor tanítottak nekünk új szavakat, azt akarták, hogy mondjunk nekik magyar szavakat, hogy tanulhassanak (volt köztük csúnya szó is, de hát csak fiatalok, mint mi), és a családok is nagyon szerettek beszélgetni velünk. Angolul egyik szülő sem értett jól, de ez nem volt akadály. Diego nagymamáját is meglátogattuk, ami sokat hozzátett az eredeti olasz életérzés megismeréséhez, főleg, hogy a nagymama egy gyönyörű, régi házban lakik, és vannak kecskéi és tyúkjai. Nem hagyhatom ki a kis Federicát sem, Diego kishúgát, aki imádott velem beszélgetni, szavakat tanítani, és ajándékkul még egy rajzot is készített nekem és karkötőt is kaptam tőle, illetve az egyik játékbabáját is nekem ajándékozta. Nagy becsben tartom ezeket azóta is!:) Remélem, még lesz lehetőségem újra találkozni veletek! Nagy élmény volt megismerni benneteket, és ez örökre velem marad.:)

Budavölgyi Kamilla

Az én cserém családja végtelenül szeretetteljes és befogadó volt. Folyamatosan próbáltak velem kommunikálni, minden hagyományról meséltek és ezek mellett megmutatták a tipikus olasz és campobassói ételeket is, például az isteni finom cavatellit.

Az olasz családok nagyon nyitottak és vendégszeretőek, az egyik kedvenc napom az volt, amikor találkozhattam a cserém nagycsaládjával. Beszélhettem a nagymamákkal, a nagynénikkel, megismerkedtem az unokatesókkal és belecsöppenhettem egy igazán olaszos nagy és hangos család hétköznapijába.

Paczolai Sára

Az olasz csere lehetőséget adott, hogy bepillantást nyerjünk egy másik kultúrába. Csodás kaland volt. Még az elképzeltnél is vendégszeretőbbek voltak az emberek.

Lőkös Villő

Hogy esznek az olaszok?

Diégóék imádtak enni, de ez enyhe kifejezés. Soha nem ettek tésztát vacsorára, mert azt mondták, hogy az ebédre való. Az ebéd és a vacsora is ötfogásos volt (ha nem több), és mindig hajtogatták, hogy "mangiate prosciutto", még akkor is, ha már 5 főre elegendő ételt ettem (de szerettem őket érte, mert annyféle ételt kóstolhattam meg, hogy az elképesztő). Kétszer vacsoráztam egy másik családnál, náluk jóval szolidabb étkezés volt, ám az szintén különleges, a saját természetű "finger lime" citromukkal ízesítve, és desszertet náluk is adtak, panna cottát. A második alkalommal pizzasütés volt, áthívták a többieket is, és együtt ettünk egy nagyot, és amilyen pizzákat sütöttek, ahhoz foghatót soha nem ettem, és azt hiszem, nem is fogok többé, az elérte nálam a maximumot, olyan ízletes volt. Csak egyet nem szabad elfelejteni, a pizzát csak fagyasztjuk, hűtőbe sose tesszük (teljesen ki voltak akadva, mikor megpróbáltam a maradékot berakni a hűtőbe).

Budavölgyi Kamilla

A napi fő étkezés általában a vacsora, mert ilyenkor tud együtt enni a család. Nagyon sokat esznek. Nem gondoltam volna, hogy nap, mint nap az előétel és a tésztaétel után még egy húsételt is elem raknak, körettel. Kedvenc előételem a mézes ricotta füstölt lazaccal volt – egyszerű, mégis különleges ízvilág. Minden étel íze sokkal, letisztultabb és kevésbé fűszeres, mint itthon,. Az alapanyagok minősége és frissessége annyira hangsúlyos, hogy nincs is szükség túl sok ízesítésre – az ételek magukért beszélnek.

Horváth György

Meglepő volt, hogy reggelire csak édességet esznek és abból is csak keveset. De ezt kompenzálta az ebéd, ami az egyik nap 4 órán keresztül evést jelentett. Nagyon jól kijöttem a cserémrel és a családjával, akik egy nyári tengerparti látogatásra is meghívtak.

Susán Rebeka

Nagy szerencsém volt a fogadó családdal, úgy kezeltek, mintha a család tagja lennék, bevontak minden családi beszélgetésbe, kikérték a véleményem.

Megtanították nekem a család titkos tiramisù és rakott padlizsán receptjét, illetve igyekeztek az összes olasz különlegességet megkóstoltatni velem.

Utolsó este meglepetésként ért, hogy egy nagyobb búcsúajándékkal vártak otthon, illetve egy nagy zacskó bevásárlással, tele olasz finomságokkal.

Szilasi Cecília

Talán a közös családi vacsorák voltak számomra a legemlékezetesebbek. A vendéglátó szüleinkkel egy szót sem tudtunk váltani, hiszen kizárólag helyi dialektust beszéltek, angolul pedig egyáltalán nem tudtak. Csak ráztuk a fejünk és mosolyogtunk amikor újabb adag tintahallal, prosciuttoval vagy pisztácialikőrrel közeledtek felénk. Ennek ellenére rengeteget nevettünk együtt – néha már azon is, ha a tévében feltűnt egy mindenki számára ismerős arc. Egy ponton a nagypapa is megjelent, és órákon át autóztunk vele a környéken. Megmutatták a kedvenc bárjukat, külön nekünk kinyitattak egy templomot, és közben az összes helyi pletykát is megtudtuk. Ez az egyszerű, mégis szívből jövő vendégszeretet tette igazán felejthetetlenné az ott töltött időt.

Villi Sára

Tájak, városok

Nagyon örülök, hogy olyan szerencsések voltunk, hogy humán osztályosként is részt tudtak venni a programban. Mindamellet, hogy gyönyörű helyeken voltunk - ellátogattunk Pompejbe, Nápolyba, voltunk a tengerpartnál Vastoban és Termoliban -, sok érdekes dolgot tapasztalhattunk meg az egy hét során.

Paczolai Sára

Sok várost néztünk meg az olasz úton. Nekem legjobban a tengerparti városok tetszettek, pl. Termoli. Gyönyörű város, nagyon szép a tengerpartja, hangulatos, tele kávézókkal. Sokan közülünk a tengerben is megmártóztak, annak ellenére, hogy még hűvös idő volt. Emellett jártunk Pompejben és Nápolyban is. Pompej nagyon izgalmas volt rengeteg érdekességet megtudhattunk az olasz túravezetőinktől. Volt egy szabad napunk is, amikor mi és néhány másik osztálytársam a cseréinkkel ellátogattunk egy helyi faluba, ahol az egyik olasz csere lakott. Ellátogattunk egy helyi templomba, illetve egy hatalmas ebéden vehettünk részt.

Arató Lili

Sosem láttam még ilyen tájat, szabadon növekvő kaktuszok, roskadásig tele citromfák az udvarokon, kopott hegyek és bozót mindenhol.

Vadász Gáspár

A pompeji romok nagyon érdekesek voltak, itt kaptunk angol nyelvű vezetőt. Tony olyan olaszul beszélt az angolt, hogy öröm volt hallgatni, ráadásul még humora is volt. Mivel Nápolyban is kitartott velünk, továbbra is szórakoztató vezetést kaptunk. Sajnos időszűkében csak a belvárost néztük meg. Számomra ez is egzotikus volt, sok ember, zaj, és minden sarkon egy katedrális méretű templom.

Vadász Gáspár

Termoli igazi olasz tengerparti város volt. Szűk utcák, színes házak templomok, várfal a tenger felé, csend és szieszta.

Vadász Gáspár

Nyelvtanulás

Az olasz csere fantasztikus élmény volt, és úgy érzem, sokkal közelebb kerültem az olasz kultúrához. Ez az egy hét alatt megtapasztalhattuk egy olasz család mindennapjait, szokásait és nem utolsósorban tökéletes lehetőség volt nyelvtanuláshoz is. Engem legjobban az emberek nyitottsága lepett meg, és örömmel töltött el, hogy bárhova mentünk, a helyiek kíváncsian és kedvesen szóltak hozzánk, beszélgetésbe elegyedtek velünk.

Varga Dorottya

Az olasz csere során volt lehetőségem megtapasztalni az olaszok életmódját egy héten keresztül. Meglepetésre a szülők nem beszéltek angolul, és ez kényszerített a sok olasz kommunikálásra, ami miatt már a hét végére éreztem a fejlődést!

Papp Zsófia

Különleges megfigyelések

Az olaszországi cserediák programon igazán meglepődtem néhány helyi szokáson. Leginkább azon, hogy már 14 éves korban lehet (2 személyes) kisautót vezetni. A legtöbb 16 évesnek meg már normál jogsija is lehet. Ráadásul nem kötelező 30 órát oktatóval vezetni, hanem egyből lehet menni vizsgázni. Az olaszok szinte mindenhová autóval mennek, még akkor is, ha csupán 5 perc séta lenne. Ez egészen új volt nekem, mert nálunk kérdés nélkül a sétára szavaznak az emberek ilyen rövid távolságon.

Horváth György

Számomra nagyon jó volt az olasz utazás. De volt néhány furcsaság az életmódjukkal kapcsolatban, amit megfigyeltem. Nagyon más a szociális és mindennapi életünk, mint a miénk, magyaroké. Arra számítottam, hogy hatalmas társasági életük van, mégis azt tapasztaltam, hogy nekünk magyaroknak ez sokkal jobban megy. Náluk nem egyértelmű, hogy délután együtt lógnak a barátaikkal és programoznak

Arató Lili

Mikor elindultunk Olaszországba, eléggé izgultunk, hogy milyen lesz fiúknál aludni, mivel kevés volt a lány jelentkező tőlük, de utólag visszagondolva sokkal jobban jártunk, mintha lányoknál laktunk volna.

Viccesnek találtunk, hogy farkasokat telepítettek az erdőkbe az elszaporodott vaddisznók miatt, de a farkasok félnek tőlük, így az erdőkben már vaddisznók és farkasok is vannak. Mikor a cserediák nagypapájával töltöttük a délutánt, egy kertben láttunk is négy farkast, igaz csak a kocsiból néztük őket, de onnan elég barátságosnak tűntek.:)

Záng Júlia

Az iskolában rövid körutat és bemutatást tartottak a laborokról, na ez olyan volt, hogy a Berzsenyi ehhez képest egy múzeum.

Vadász Gáspár